

III.

REGNUM MORTUORUM.

Nro. 85.

Politica Mortuorum Colloquia.

Elysium-Meum.-Die Veneris 8. Dec. 1809. (Nov. 20. Nov. 1809.)

Magnus Columbus cum omni suo navali exercitu minus notabilem detectionem fecit, quam seminudus Diogenes, media luce cum lucerna compita disquirens, sanam rationem, aut, prout hic Patriarcha Philosophorum omnium, amoena simplicitate exprimit — homines quaesiturus.

Apolog. de Diog.

Colloquentes Umbræ:

Diogenes. — Timon.

T*imon.* Id quidem ultro fatebere, utrumque nostrum Sannionum Cucullum ideo capiti imposuisse, ut bipedia animalia, quæ homines audiunt, bonam doctrinam moralem doceamus.

Diog. Hoc ipsum est, per quod de humano genere bene meruimus.

Timon. Idequidem asseverare nolim.

Diog. Quid? id tibi non illucet, Timon! Nostra ætate nullæ erant Ephemerides, Diaria nulla, nullæ id genus jactantiæ. Eramus Philosophi, singulares videri voluimus; nostras igitur mentis rationes propriam personam nostram exhibendo, nos ipsos proponendo

declarandas habuimus. Hodierne ætatis Philosophi multa de moralitate, de humani generis felicitate scripserunt, at illi philosophicas cogitandi rationes suas mundo injecere, & ex his, quæ tam verbose prædicant, in eorum actionibus nec vola, nec vestigium!

Timon. O magne Diogenes! rem tenes, ego homines odi, quod si noscantur, & diurna conversatione eorum utamur, odio digni sint. Dum de tuo, & meo agitur, tum sui cupidine agitantur, & hæc est linea, ad quam probatissima honestas allidit.

Diog. Ego lucente Phosbo — homines: id est homines, sana vulgari ratione præditos quæsi, quod nusquam locorum eos repererim, quemadmodum eorum ad magnam prodigiosum Sanctum agendum neque arte, neque ingenio, imo nec Capite opus erat, ita ad Culturam mentis, naturæ vires, veritatem promovendam nullus terrarum dominator, politicus, Mathematicus e. s. p. in rationem venire debet. in Oriente dantur ingenia eximia, singularis æstus, Cannibali, (iidem qui errantes opificum sodales) & nulli artes magicæ, deliris, barbaries plus sedem fixit. In Asia magna, Africa aliisque deliciarum plenis regionibus sana ratio sane rara margarita est — vulgaria prorsus Calendaria, anecdota, novorum scriptores, Scartetarum confectores, Circumforanei, Cantillenturum circumgestores eas de provincia ad provinciam pago ad pagum decantando, fistula canendo ludiera & rudia sectando admodum

vulgares veritates obulis aliquot venales, jam in ratione oeconomica multo plus præstarent, quam omnes altiores scholæ, omnes tarantuosæ Academiæ & Eruditorum Collegia. Uno tali quæstore & agita, (duæ naturæ in una persona) auderem ex omni vico Athenas creare.

Timon. Et mea experientia! — percurrere quævis Sæcula, perambula quasvis regionæ, ipsam S. Marini rempublicam, fac tibi familiares homines, eorum rem domesticam, eorum adjuncta, amicos & inimicos, reperies nunquam eos sorte contentos sua, continuo querelas clere, semper tempora iniquissima vivunt, perpetuo adjuncta sua mutandi voto feruntur; in congressibus familiaribus officiositate mutus se prosequuntur, diceres cordibus, amoribus, amicitiiis colligatos esse, verum affare singulos, tum persecutio, odium, invidia, qua se mutus impetuatur, incidit in oculos; ergone mirum, me eos quoque odio habuisse, & implacabilem eorum hostem fuisse?

Diog. Bene est ita! nec mea Philosophia ab his abludit rationibus. Quæsi rationem lucerna, eram, a lucro capiendo alienus, a nemine munusculum acceptans, gratulum dedi prædicandæ rationi operam. Verum quidem est, multos imitandæ Philosophiæ se immisisse cum vero gustus plenum *publicum* prout ævo vetere sola Rastadiensis boni vini majore mensura, longis farciminibus, variantibus subito regiminibus, Ephemeridibus, Diariis,

minutisque libellis inhiet, ideo hodierni Philosophis meæ imitatores lucernam meam quoque secundum hæc desideria accenderunt, cogitantque; rationabilissimam esse, rationem omnem, quantum potest, in pecuniam convertere. Si es Romæ, Romano vivito more — equidem iis id culpæ dare nequeo.

Timon. Ergo hodiecum jus habeo odio habendi homines?

Diog. Et ego rationem nondum invenissem, si in orbe viverem, jus ea propter mihi erat, vulcanum in cornu inclusum gerendo, omnes orbis angulos disquirendi, homines quæsiturus.

(Ambo Thermopolium subeunt, ephemeridesque legentes seqv. quotidiani argumenti nova ostendunt).

Amstelodamo die 16. Nov. Hesterno vesperè bonus noster Rex 6 hora advenit. Dedit is bellicæ rei ministro mandatum Officiales in Germaniam expediendi, qui milites qui quacurque ex causa remansere, exquirant; & ad legiones, quas respiciunt, remittant. Pro-Tribunus Ranke; & Sup. Locumtenens Knotzer ad hoc negotium perficiendum in Germaniam profecti sunt.

Cursus Cambialis Hollandiam inter, & Galliam admodum frequens est, opinioque est, gravia negotia scripto tractati: Regiam Majestatem ob adversam valetudinem Parisios proficisci non posse — Gallicus legatus ad aulam nostram D. la Rochefaucolt suum legationis Secretarium seu Cursorem expedi-

vit, qui maxima cum aviditate redux expectatur. Rex 1000 Fl. præmium confectio-
 optimorum tapetum pedum usui servientium
 proposuit.

Angli adhuc Valchriam tenent, sequæ
 in ea muniat. Multæ bellicæ naves adhuc
 pro Vlissinga discurrunt, a nostra parte Com-
 muniçatio omnis interclusa est.

Commendator Goldberg, qui ex duobus
 annis negotia nostra Berolini gessit, isthuc ad-
 pulit. Probabile est eum rursus Consilium
 Status suturem. —

Creditur in Collegio diplomatico magnas
 mutationes locum habituras.

Facile mente concipi potest: Anglos
 Vlissingæ diu non futuros. Vlissinga ad Gal-
 liam pertinet, Imperator profecto non toles-
 rabit, ut Aaglia ex Gallico territorio aliquid
 possideat.

Londino die 7. Nov. Publicæ nostræ pa-
 ginæ quæstionem de præsentis discutiunt: Au-
 libertas & independentia hispanicæ Americæ
 Angliæ emolumento cederet? Existimant quæ-
 stionem hanc affirmando decidendam, una
 consilium dandum esse, spem Europææ Hi-
 spaniæ dimittendi. Ephemerides ipsæ di-
 cunt: decium esse, regnum hoc sorti suo
 relinquendum esse, contra omnia, quæ pos-
 sunt, adhibenda ad Valchriam conservan-
 dam, Portugalliam que defendendam — quod
 ad Valchriam: reapse tres rursus legiones ex
 destinatæ Harwichii navibus imponantur.

Neapoli die 2. Nov. Nupero Dominico Rex & regina ex arce Portici, in qua partem autumnii exegerunt, discesserunt, metropolamque hanc repetierunt, hac occasione Collegium Municipale Suas Mestates solenni festo excepit.

Dux legiones Neapolitanæ, utpote dux venatorum equestres, & una levis pedestris pertinent ad agmen ducæ Generale Vial Tyrolim ingressum. Excelluerunt eæ occasione diversorum conflictuum.

Superiore hebdomade 15 mercatoris naves Marsilia, Genua, Liburno &c. venientes portum nostrum subiverunt.

Parisiis 17. Nov. Heri in meridie Imperator & Rex solio insidens, Principibus, Ministris, M. Officialibus, & amico suo comitatu stipatus Deputatos urbis Romæ, & Tusciæ excepit. Dux Braschi verbis præibat prioribus, posterioribus Card. Zondadari, utrique Imperator respondit brevi sed energica oratione.

Vide Ephem. Polit. Stat. Nro. 94.

Deputationes excepit Senatus, cujus præses C. Ganier allocutionem habuit, Epistolamque die 3. h. m. occasione communicati Viennensis Tractatus decretam, ei porrexit; Sua Maj. reposuit; Vid. Eph. Pol. N. 94.

His diebus Imperator solio decedens in seculo throni homagia, gratulationesque Tribunalis Cassationis, Camerarum rationum, & Universitatis Consilii excepit.

Postea Imperator Oecum pacis ingressus, in quo Tribunal Appellationis, Clerum, Tribunal Criminale, Municipalatum, & Gen. Statum Urbis, Consistorium Utr. Conf. & Institutum excepit. Oratores horum Collegiorum conceptis verbis eum alloquebantur; nomine Instituti Senator C. Voissy d'Anglas inter cætera dixit." Quis sensus expert esse posset contemplando tot prodigia, tanta eximia facta, quorum procul dubio unicum sane sufficeret ad immortalitatem? integro ipsi sæculo splendorem conbillandum. Possis ad digne ea celebranda linguam solum historice adoptandæ habebit; difficillimus vero nodus ei erit, adumbrationibus suis dare probabilitatem. Utraque prædicabunt: nunquam glade memorabiles tuas victorias obnubilatas, fortunam eunctis mortalibus inconstantem, nunquam tibi fuisse; primum etiam ingratum cævorum animum excelsi viri ebr non ulcerasse, tuos princeps! cævos continuo in sentiendo de te æquos fuisse, ut posteri erunt; addent illæ, ubi in complementum imaginis excelsæ tuæ animæ dixeris: toto immortalium tuorum gestorum tempore amorem subditorum, tibi princeps suamumque præmium fuisse, quod quærebas, addent inquam: amorem hunc vitæ tuæ voluptatem, maximumque recentioris ætatis virum, felicissimum juxta fuisse &c.

B I O G R A P H I A.

Timon. Misanthropus seu hostis oserque hominum, Atheniensis e at, vixitque circa 420 a. X. Fugit consortium omne hominum ubi.

que, homines se odisse dicens, vixitque solus sibi. Una vice Comitia adivit inque illa declaravit: „Ficum habeo, in qua plures jam homines se suspendendum, nunc eam cadere volo, si proin cui vestrum laqueo in ea necare se, p'acet, certiorum reddo, ut festinet." Erat nihilominus huic hosti humani generis familiaris quidam Apemante, quem ideo estimarat, quod seque homines odisset, — hinc vice quadam apud Timonem coenavit, hem! vociferavit is — voluptate plenus, quam me oblectat amicum hoc convivium! sentio reposuit Timon, sed mallet te abesse — altera vice quærebat Apemante ex Timone: Cur Alcibiadi adeo tenere addictus esset? causa dicebat, est: quod prævideam futurum: ut olim Athenas ad incitas redigat. — Obiit grandævus; epitaphium ei positum legi potest, in Anthologia seqv. argumenti: Viator! parce cineribus meis, noli quærere nomen meum, scito, quod te oderim. Vides tumulum meum quo tegor, equidem nihil a te peto, at sepulcrum peto, ut pandatur; teque hauriat."

Diogenes ex Synope — quem latet hoc philosophicum ostentum, media luce hominem (id est, rationem) lucerna in manu tenendo, quærens?

Epigramma Cl. Kretschm. e germanico.

Aurum — Pectora.

Execranda auri fames! quo pectora trahis?
Hau! execranda magis, quo pectora! trahis
tis aurum? —